

РЕШЕНИЕ

№ 5136

гр. София, 29.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 20.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4584** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК, във връзка с чл. 211и, ал. 5 от Закона за митниците.

Образувано по жалба от [фирма], Р. Г. с искане за отмяна на Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 19/ 30.07.2009г. , издадено от началника на Митница Кулата, потвърдено с Решение № П-35/13.10.2009г. на директора на РМД – С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателя не е бил уведомен по реда на чл. 206, ал. 3 от ЗМ. Претендират се и непълнота на мотивите на ППСПДВ, нарушение на процедурата по издаването му поради неучастие на дружеството-жалбоподател. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното ППС на началника на Митница Кулата.

Ответникът - Началника на Митница Югозападна, конституиран като ответник поради настъпилите реорганизации в Агенция „Митници”, не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспореното ППСДВ касае установяването на публични задължения по

митническа декларация № 5400/4 7105 от 17.12.2003 г. по описа на Митница Кулата, с която е оформен от [фирма], внос на дизелово гориво като получавана по договор по програма „ФАР“ пратка, освободена от митни сборове и други публични държавни вземания по реда на чл. 665, ал. 1, т. 8 от ППЗМ, чл. 59, ал. 1 от ЗДДС, чл. 2 от Рамково споразумение между Европейската общност и Р. Б. за съдействие по програма ФАР и чл. 13 от Приложение А към Споразумението, по количество, статистическа стойност и митническа стойност на 1 литър съответно 28 016 л., общо за 13 296 лв., при стойност 0,47 лв/л.

Извършена е проверка в производство за последващ контрол на основание чл.84а, ал.1 от ЗМ, на "П. АД клон С.", по Заповед № ЗАМ -209/29-09.2006г. на директора на Агенция „Митници“, за което е съставен доклад № 12 / 2006 г. като резултати от същия са обсъдени в мотивите на обжалваното по делото ППСПДВ и съответно съставляват негови мотиви от фактическа страна.

От фактическа страна при извършена проверка е констатирано, че при установената ежедневната наличност, която съпоставена с постъпленията и разходите на гориво през проверявания по дни, са установени количества дизелово гориво, които към момента на изписването им на разход, не са били отразени като налични, които количества са от внос и за които не са платени митни сборове, акциз и ДДС – общо 9 282 л., на стойност 4 363 лв., установено към 23.03.2004г. Въз основа на това административният орган е приел, че за фирма [фирма] - Г., с клон „П. АД клон С.“, е възникнало вносно митническо задължение за липсващите стоки в размери, установени в обжалваното по делото ППСПДВ общо в размер на 3 961 лв. както следва: мито в размер на 960 лв., акциз – 1614 лв., за ДДС – 1387 лв. и лихва, считано от 17.12.2003г. – от момента на поставяне на стоките под режим внос до момента на плащане на задължението.

В мотивите на обжалваното по настоящото дело постановление е прието връчване на поканата за доброволно плащане по чл.206,ал.1 ЗМ с писмо с изх. № 7100-0138/06.03.2007г. , получено на 21.03.2007г. от управителя на клона Д. Х.. Както е изложено в жалбата по делото, този факт се признава и от двете страни и не е спорен.

Процесното ППДПДВ е връчено на 31. 08. 2009 г., като е обжалвано по административен ред с жалба с дата на постъпване от 14. 09. 2009 г. По същата е постановено Решение № П-35/13.10.2009г. на директора на РМД - С., а на 29.10.2009г. е подадена и жалба до съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното ППСПДВ, издадено от началник Митница Кулата, е издадено от компетентен орган съгласно изрично предвидените правомощия на този орган по чл.211а от ЗМ да издаде такъв акт. Издателят на постановлението е и териториално компетентен административен орган да издаде този акт, тъй като в района на тази митница е възникнало неплатеното в срок задължение. Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваният акт е издаден от материално и териториално компетентен по смисъла на чл.211а от ЗМ орган.

ППСПДВ е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 211в, ал. 1, т. 1 – т. 10 от ЗМ, фактически и правни основания за издаването му, които са съответно са изложени в достатъчна степен и с необходимата яснота, позволяващи да бъде

разбрана изразената воля и осъществен съдебен контрол.

Съдът счита за неоснователни изложенията в жалбата доводи, че дружеството жалбоподател не е уведомено за възникналите задължения, като в този смисъл са и мотивите на отменителното решение на ВАС.

Неоснователни са и възраженията на дружеството относно неправилно приложение на чл.753 от ППЗМ. Законодателят е въвел нормата с цел прехвърлянето на внесените с митническо облекчение стоки да е допустимо само за целите, предвидени в съответните разпоредби, разрешаващи безмитния внос. В случая, разходването /прехвърлянето/ на внесените горива, без значение на какви субекти и по-точно без доказателства, че стоките ще се използват по предназначение от получателите, би било в противоречие с целта на нормата. Като не е доказал посочените факти с правно значение вносителят, без да оспорва факта на разходването /прехвърлянето/ на процесните количества стоки, се е лишил от митническото облекчение на процесния внос и на осн. чл. 753, ал. 2 ППЗМ и чл. 199, ал. 1, т. 7 от ЗМ за него е възникнало задължение по чл. 58 ал. 2 от ЗДДС (отм.).

В същото време, фактическата обстановка, описана в ИАА е установена при извършената последваща проверка и удостоверена със съставените Доклади 12/22.11.2006г. и №12-А/22.11.2006г., чиито констатации не са оборени от оспорващото дружество в настоящото производство. Съгласно разпоредбата на чл.84д,ал.3 от ЗМ

фактическите констатации в доклада трябва да бъдат подкрепени с доказателства и се смятат за истински до доказване на противното.

В този смисъл са и мотивите в Решение № 6712 от 16.05.2011 г. на ВАС по адм. д. № 13359/2010 г., I отд., изложени по аналогичен казус.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], Р. Г. срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 19 / 30. 07. 2009г., издадено от началника на Митница Кулата, потвърдено с Решение № П-35 / 13. 10. 2009 г. на директора на РМД – С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: